

Arrest

nr. 295 325 van 11 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 20 mei 2021, dient op 26 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 29 juni 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 10 november 2022.

1.3. Op 4 april 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 5 april 2023 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Je bent geboren en getogen in Qalaw in het dorp Baro van het district Rodat in de provincie Nangarhar. Je bent Pashtoun en soennitische moslim. Je vader overleed toen je ongeveer zeven jaar oud was, hij was landbouwer. Je hebt vijf broers en twee zussen. Je oudste broer, K, werd gedood door daesh toen jij ongeveer 7 of 8 jaar oud was. Hij werkte voor de veiligheidsdiensten. Jouw oudere broer E verliet Afghanistan in 2016 en diende op 13 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming in België (CGVS xx; O.V. xxx). E ontvluchtte Afghanistan omdat daesh hem wilde rekruteren nadat zij K gedood hadden. Jouw broer slaagde er echter niet in om het Commissariaat-Generaal te overtuigen van zijn persoonlijke vrees ten aanzien van daesh. Op 20 mei 2019 werd hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Jouw broer werkt en studeert intussen al enkele jaren in België en onderhoudt jouw familie in Afghanistan.

Op een dag in 2020 kwamen de moeder en tante van B, een lokale talibanstrijder, naar jouw huis met een huwelijksaanzoek voor jouw oudste zus, N. Jouw moeder kwam naar de keuken waar jij en N zich bevonden en legde N dit aanzoek voor. N weigerde omdat zij niet met een talib wilde trouwen, ook jij zei dat je niet wilde dat N met B zou trouwen. Jullie moeder wees hierop het huwelijksaanzoek af. Drie dagen later kwam B zelf met vier andere talibs naar jullie huis. Jouw moeder weigerde het huwelijk opnieuw waarop B erg kwaad werd en zei dat jullie de gevolgen dan maar moesten dragen. Jouw moeder ging onmiddellijk naar jouw oom, NH, om hem op de hoogte te brengen. NH sprak de malek van het dorp aan en zei dat hij klacht zou gaan indienen in het districtshuis. De malek raadde je oom af om dit te doen omdat jullie met talibs te maken hadden. De malek stelde voor om een oplossing te zoeken met de andere maleks van het dorp.

Twee dagen later werd jouw moeder ziek en ze stuurde jou naar de apotheek. Op de terugweg probeerden drie talibs op twee motors jou te ontvoeren. Je slaagde er in om van de motor af te springen en in het huis van A te vluchten. Nadat je gekomen was van de ontvoeringspoging werd je naar huis begeleid. Bij thuiskomst vertelde je jouw moeder wat er gebeurd was. Diezelfde dag verhuisden jullie naar het huis van jouw oom NH die eveneens in Baro woonde met zijn gezin. Jouw moeder en oom belden met jouw broer, E in België die hen aanraadde om jou het land uit te sturen voor jouw veiligheid. Twee dagen later verliet jij Afghanistan, dit was ongeveer in juni 2020.

Via Iran reisde je naar Turkije waar je drie maanden opgesloten werd door de politie. Na je vrijlating reisde je door naar Bulgarije waar jouw vingerafdrukken genomen werden. Er werd contact gelegd met jouw broer in België en zo kon je legaal, met een laissez-passer verder reizen tot in België. Je was ongeveer elf maanden onderweg van Afghanistan naar België. Enkele dagen na jouw aankomst in België diende je op 26 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Twee dagen na jouw vertrek uit Afghanistan keerde jouw moeder terug naar jullie huis in Qalaw om voor de koeien te zorgen. Jouw broers en zussen bleven bij jouw oom. Tien dagen later viel B jouw ouderlijke huis binnen, schoot in het rond en doorzocht het huis. Hij was op zoek naar jou omdat jij het huwelijk tussen hem en jouw zus N belet had. Jouw moeder zei dat jullie weg waren uit het dorp. B uitte opnieuw dreigementen en zei dat hij jou en je zus zou vinden en jullie zou vermoorden. Hierop verliet jouw moeder jullie huis en ging eveneens inwonen bij jouw oom NH. Ze gaf de burens de opdracht om aan B te zeggen dat jullie gezin naar Jalalabad verhuisd was. B kwam nogmaals naar jullie huis, maar iedereen was toen vertrokken.

Toen jij in Bulgarije was (+/- februari 2021), huwde jouw moeder met MAR, een paternale neef die ook weduwnaar was. Jouw moeder en jouw stiefvader gingen hierop samenwonen in een huis dat zich twee huizen naast dat van NH bevond.

Rond juli 2022 bespraken jouw moeder en jouw maternale oom, NH, de verlovings van je zus N met S, de zoon van NH. S overhoorde dit gesprek en vertelde het aan een collega in het naaiatelier waar hij werkte. Deze collega vertelde het aan B. Twee dagen later confronteerde B, S met de verloving waarop hij S neerschoot. S was gewond en werd opgenomen in het ziekenhuis. Toen jouw oom, NH, dit hoorde, besloot hij dat het niet langer veilig was. Hierop verhuisde het gezin van jouw oom en jouw eigen gezin naar een vriend van je oom in Kot. Twee dagen na hun vertrek uit Baro, kwam B nog naar het huis van jouw maternale oom.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: een kopie van jouw taskara, de taskara van jouw broer, de taskara van jouw zus en de taskara van jouw moeder. De tijdelijke verblijfskaart van je broer, E, in België. Documenten over jouw overdracht van Bulgarije naar België. Foto's van S in het ziekenhuis en documenten aangaande zijn ziekenhuisopname. Een brief van jouw cricketteam en foto's van jou op het cricketveld. Een brief van jouw klastitularis en een attest waaruit

blijkt dat jouw broer A aangesteld is als jouw pleegzorger. Na het onderhoud stuurde je advocaat nog een mail met linken naar je Facebook account en Tiktok.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hierna: CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in je land van herkomst en van alle elementen in jouw dossier, dient te worden vastgesteld dat je onvoldoende gegevens of elementen hebt aangebracht op basis waarvan ten aanzien van jou kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan jouw vluchtmotieven. Ten eerste dient er op gewezen worden dat jouw opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn. Zo verklaarde je aanvankelijk bij je interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat B enkele talibs naar jouw moeder stuurde met een huwelijksaanzoek voor jouw zus (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Op het CGVS verklaarde je dat B zijn moeder en tante naar jouw huis stuurde om de hand van jouw zus te vragen (CGVS, p. 13, 17-18). Op de DVZ verklaarde je verder dat jouw moeder het huwelijksaanzoek weigerde, waarop de talibanstrijders zeiden dat ze drie dagen later zouden terugkeren om jouw zus te verplichten te huwen (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Op het CGVS verklaar je dan weer dat jouw moeder dit huwelijksaanzoek weigerde, maar dat de moeder en tante van B hier niet op reageerden en gewoon naar huis terugkeerden zonder te zeggen dat ze zouden terugkeren (CGVS, p. 13, 17-18). Verder is het opmerkelijk dat je bij de DVZ enkel spreekt van talibs die naar jouw huis kwamen voor het huwelijksaanzoek en niet vermeldde dat B ook persoonlijk naar jouw huis kwam om jouw familie onder druk te zetten waarbij hij ook bedreigingen uitte dat het geweigerde huwelijksaanzoek gevolgen met zich mee zou brengen (CGVS, p. 14 en 18). Geconfronteerd met bovenvermelde inconsistenties verklaar jij dat je op de DVZ alles kort moest vertellen waardoor je je problemen in grote lijnen schetste, ook jouw voogd zegt dat wat jij verklaarde bij de DVZ niet verkeerd is, maar dat je een stukje overgeslagen hebt (CGVS, p. 19). Deze uitleg is echter geen verschoningsgrond voor de vastgestelde inconsistenties daar ook bij een samenvatting verwacht kan worden dat er een korte, doch correcte weergave gegeven wordt van de incidenten die geleid hebben tot jouw vertrek uit Afghanistan.

Verder weten ook jouw verklaringen over jouw ontvoeringspoging door de taliban niet te overtuigen. Zo is het weinig aannemelijk dat jouw moeder jou er op jouw eentje op uit stuurt voor aardappelen en pijnstillers, slechts enkele dagen nadat B jullie bedreigde (CGVS, p. 14, 18-19). Jullie waren er bovendien al van op de hoogte dat de taliban vaak jongens ontvoerden in jouw dorp en er zelfs een meisje gestenigd werd na een geweigerd huwelijksaanzoek, wat het des te opmerkelijker maakt dat jij er alleen op uit gestuurd werd zonder veiligheidsmaatregelen na het geweigerde huwelijksaanzoek en de daarbij gepaarde dreigementen (CGVS, p. 18-19 en 20).

Jouw geloofwaardigheid wordt verder ondergraven door de beperkte veiligheidsmaatregelen die jullie hebben genomen na de poging van de taliban om jou te ontvoeren. Zo verhuisde jouw gezin na de ontvoeringspoging naar jouw maternale oom, NH en leefde jouw zus N hier ondergedoken om aan B te ontkomen (CGVS, p. 14-15 en 21). NH woonde echter net als jullie in Baro en je verklaarde dat het slechts een half uur wandelen is van de ene kant van Baro naar de andere (CGVS, p. 5). Bij de laatste confrontatie tussen jouw moeder en B, net na jouw vertrek uit Afghanistan, schoot B in het rond in jouw huis en zei hij aan jouw moeder dat hij jullie zeker zou vinden en zou vermoorden, dit maakt het des te opmerkelijker dat B nooit naar jullie op zoek ging bij jouw oom (CGVS, p. 15 en 21). Jouw oom fungeerde namelijk al enkele jaren als jouw familiehoofd, waardoor B logischerwijze bij hem terecht zou komen in zijn zoektocht naar jouw familie (CGVS, p. 10 en 21). Jou hiermee geconfronteerd stel jij dat jullie burens aan B vertelden dat

jullie uit het dorp verhuisd waren, waardoor hij niet bij jouw oom naar jullie op zoek gingen (CGVS, p. 21). Deze uitleg weet echter niet te overtuigen, daar jouw gezin ongeveer twee jaar bij jouw oom woonde in Baro, namelijk van aan jouw vertrek uit Afghanistan in +/- juni 2020 tot aan hun verhuis naar Kot in juni 2022 (Verklaring DVZ, vraag 33; CGVS, p. 4). Dat jouw familie twee jaar lang in Baro kon blijven wonen zonder dat B dat te weten kwam, is niet geloofwaardig. B woonde namelijk zelf op slechts 20 minuten wandelen van jouw ouderlijke huis en hij volgde Koran lessen en ging bidden in de moskee in Baro (CGVS, p. 7-8). Bovendien werd het huwelijk van jouw moeder en stiefvader in het voorjaar van 2021 door een imam voltrokken waarop jouw moeder, stiefvader en jouw gezin een paar huizen verderop van NH gingen wonen (CGVS, p. 15). Gelet op bovenstaande is het dan ook niet aannemelijk dat B jouw familie daadwerkelijk viseerde en wilde wreken omwille van het geweigerde huwelijksaanzoek, daar hij dan logischerwijze jouw familie reeds eerder op het spoor gekomen zou zijn.

Volledigheidshalve kan hier ook nog aan toegevoegd worden dat er evenmin geloof gehecht wordt aan jouw verklaring dat jouw neef S omwille van jullie problemen met B neergeschoten werd (CGVS, p. 12 en 15). Zo zijn jouw verklaringen over dit incident opnieuw niet coherent. Aan het begin van je persoonlijk onderhoud verklaarde je namelijk dat B te weten kwam dat jouw zus N zich zou verloven met jouw neef S, waarop B twee dagen later naar S ging om hem te confronteren en hem vervolgens neerschoot (CGVS, p. 12). Later in het persoonlijk onderhoud verklaar je echter dat B drie kompanen naar S stuurde voor deze confrontatie, waarop één van die kompanen S neer schoot (CGVS, p. 15). Deze twee uiteenlopende verklaringen doen reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit incident. Verder is het ook erg vreemd dat jouw neef S het nieuws over het potentiële huwelijk met jouw zus N, op zijn werk rondbazuint gezien jouw zus bijna twee jaar onderdook in zijn huis – hij is de zoon van jouw oom NH – en S dus logischerwijze wist van de problemen van Na en jouw gezin (CGVS, p. 9). Moest S daadwerkelijk het gesprek tussen zijn vader en jouw moeder over een mogelijk huwelijk afgeluisterd hebben, zou hij eveneens gehoord hebben dat zijn vader er niet mee akkoord ging uit angst voor mogelijke represailles van B (CGVS, p. 15). Het is dan ook niet aannemelijk dat S, deze info wetende, op zijn werk openlijk spreekt over N en een mogelijk huwelijk waarop hij vervolgens neergeschoten wordt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij je vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de problemen die je gehad zou hebben met de taliban.

Jouw advocaat wijst verder nog op het profiel van jouw broer, K, die voor de politie of de inlichtingendiensten gewerkt zou hebben waardoor jij bij terugkeer naar Afghanistan gevaar zou kunnen lopen als familielid van iemand die werkte voor de voormalige overheid (CGVS, p. 24). Er blijkt echter nergens uit jouw verklaringen dat jouw problemen gelinkt zijn aan het profiel van jouw broer K (CGVS, p. 13-15). Ook wanneer jou op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of je alle redenen kon vertellen waarom je niet wil terugkeren naar Afghanistan, stel je dat dit het geval is en maak je geen gewag van problemen omwille van K (CGVS, p. 23). Hier kan bovendien nog aan toegevoegd worden dat jij geen documenten voorlegt om de geloofwaardigheid van het profiel van jouw broer aan te tonen. Zoals jouw advocaat reeds aanhaalde, stond het profiel van K niet vast bij de asielaanvraag van jouw broer E (CGVS, p. 24). Zo werd inzake het dossier van jouw broer reeds geoordeeld dat uit zijn verklaringen niet onomstotelijk kon worden afgeleid dat jouw broer bij de politie zou zijn geweest, wanneer jouw broer actief zou zijn geweest bij de politie en wat zijn functie zou zijn geweest.

Waar jouw voogd en advocaat aanhalen dat je al een tijd in België bent (CGVS, p. 23 en 24), verwesterd bent of als dusdanig kan worden gepercipieerd, Nederlands kan, naar school gaat en een inburgeringscursus volgde dient opgemerkt dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofd kan worden afgeleid. Je hebt immers niet aangetoond dat ja dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Waar jouw voogd aanhaalt dat je tegen het regime bent en verwijst naar het feit dat je meent dat je zus de vrijheid moet hebben om zelf haar partner te kiezen dient opgemerkt dat uw vluchtmotieven niet geloofwaardig werden geacht.

Tot slot haalde jouw advocaat nog aan dat jouw sociale media niet besproken werd tijdens het onderhoud. Hij verwees naar een foto op jouw sociale media waar je te zien bent in Antwerpen of Brussel met een kerstboom en stelde dat je ook een foto van Ashraf Ghani hebt gepost. Er dient opgemerkt dat je zelf geen vrees hebt aangehaald naar aanleiding van uw sociale media accounts. Integendeel, hoewel jouw gevraagd werd of je nog iets wilde toevoegen heb jij hier helemaal niets over vermeld. Maar, hoe dan blijkt nergens uit uw verklaringen of de doorgestuurde linken dat u zaken hebt gepost of gedeeld vanuit een oprechte politieke of religieuze overtuiging. Indien u toch een vrees zou koesteren bij terugkeer omwille van uw sociale media kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat je de nodige stappen onderneemt om de posts in kwestie te verwijderen.

Ook de documenten die je neerlegt ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De taskara van jou en jouw familieleden en de verblijfskaart

van E tonen louter jullie herkomst en identiteit aan, waar niet onmiddellijk aan getwijfeld wordt. De documenten aangaande jouw legale reis van Bulgarije naar België, bevestigen jouw reisroute naar België en staat hier niet ter discussie. De foto's en ziekenhuisdocumenten tonen een man die gewond raakte en verzorgd werd in het ziekenhuis, doch kan er uit deze foto's niet afgeleid worden of het hier effectief om een familielid van jou gaat en evenmin hoe en in welke omstandigheden hij deze verwondingen opliep. Dat hij deze verwondingen opliep bij een wraakactie door B kan uit de door jou voorgelegde documenten niet afgeleid worden. Ook de brief van jouw klastitularis en van jouw cricketteam kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Verder leg je ook een attest neer waaruit blijkt dat jouw broer, E, met ingang van 4 juni 2021 officieel fungeert als jouw pleegzorger (zie document 11). Uit jouw verklaringen blijkt echter dat je in Afghanistan wel degelijk nog beschikt over een netwerk. Zo wonen jouw moeder, jouw zussen N en N, en jouw broers A, S en M nog steeds in het district Kot van de provincie Nangarhar in Afghanistan (CGVS, p. 4). Bovendien huwde jouw moeder in 2021 met een paternale neef, MAR, waardoor er opnieuw een man aan het hoofd van jouw gezin staat (CGVS, p. 9). Uit jouw verklaringen blijkt verder bovendien ook dat jouw familie veel steun kreeg en krijgt van jouw maternale oom, NH, die jouw familie al gedurende enkele jaren aan onderdak hielp en intussen opnieuw samenwoont met jouw familie (CGVS, p. 4, 5 en 9). Hieruit kan afgeleid worden dat jij in Afghanistan nog beschikt over een duurzaam, familiaal netwerk.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzakelijk in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de Taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die er toe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd onttrokken, de subsidiaire bescherming

niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jij zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 14,5-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien ging je in Afghanistan zes jaar lang naar school vanaf je 9 jaar, heb je nog een netwerk in Afghanistan zie supra en heb je nog contact met je familie in Afghanistan (CGVS, p. 4, 7, 9 en 23). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer

naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker wijst erop dat zijn nationaliteit, herkomst en etniciteit niet worden betwist.

In een eerste onderdeel gaat hij in op het risico op vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij legt uit dat verschillende onafhankelijke bronnen reeds ontelbare extralegale moorden en vervolgingen door de taliban hebben gerapporteerd en dat de taliban onlangs hebben aangekondigd dat meisjes geen toegang krijgen tot secundair onderwijs. Hij meent dat hij aantoonde dat er van een gematigde taliban geen sprake is en dat de universele mensenrechten er niet worden gerespecteerd. In die zin, zo stelt hij, is het eerder bericht van de woordvoerder van de taliban bijzonder onrustwekkend, wat volgens hem een begin van bewijs vormt van een reëel risico op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan, waar de taliban volledig de controle hebben.

Verzoeker wijst erop dat de Raad in het arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022 bevestigd heeft dat er weinig tot geen informatie beschikbaar is over het lot van terugkerende Afghanen vanuit het Westen en dat er moet worden vastgesteld dat er bijzonder weinig informatie voorhanden is om dit risico voor terugkeerders in te schatten.

Specifiek toegepast op zijn situatie wijst hij erop dat hij op amper 15-jarige leeftijd aankwam in België op 20 mei 2021 en hij Afghanistan inmiddels bijna 3 jaar geleden heeft verlaten. Hij legt uit dat hij onmiddellijk na zijn aankomst in België ingestroomd is in het OKAN-onderwijs en sedertdien de school niet meer heeft verlaten. In september 2023 zal hij instromen in het reguliere onderwijs in de richting automechanica. Hij vervolgt dat hij tijdens zijn verblijf nooit in een collectief opvanginitiatief gezeten heeft, maar dat hij vanaf dag één opgevangen werd door zijn oudere broer, E., die op 20 mei 2019 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in België. E. is tevens ook zijn pleegzorger. Hij vervolgt dat hij zich, onder de vleugels van zijn goed geïntegreerde broer, foutloos heeft weten aan te passen aan onze samenleving en legt uit dat E. op heden volwassenonderwijs volgt en in het weekend in Mechelen werkt in een groeten- en fruitbedrijf.

Hij geeft aan nog een uitgebreid integratiedossier voor te leggen voorafgaand aan het sluiten van de debatten in onderhavige procedure.

Hij meent dat die documenten inderdaad blijken geven van een doorgedreven integratie in België en van het feit dat hij zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden, die raken aan zijn identiteit en morele integriteit, eigen heeft gemaakt. Er kan niet van hem verwacht worden dat hij de zich eigen gemaakte westerse normen en waarden op duurzame wijze zal verbergen bij een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker verwijst naar een volgens hem gelijkaardig dossier van de Raad, zijnde arrest nr. 283.128 van 13 januari 2023 waarin begrip werd getoond voor een Afghaanse niet-begeleide minderjarige vreemdeling die intussen 3 jaar in België verbleef. Hij meent dat eenzelfde redering toepassing vindt in zijn situatie.

Ondergeschikt verwijt hij de commissaris-generaal tijdens het persoonlijk onderhoud geen enkel onderzoek gevoerd te hebben naar zijn mogelijke verwestering en alzo niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht, onderzoeksplicht en motiveringsplicht.

In een tweede onderdeel van het middel gaat verzoeker in op de humanitaire crisis in zijn land in het licht van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, waarbij hij citeert uit verschillende bronnen. Hij meent dat de humanitaire crisis in Afghanistan wel degelijk valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat de belangrijkste oorzaak voor de huidige humanitaire crisis de economische ineenstorting van Afghanistan is ingevolge internationale financiële sancties (tegen de taliban) wegens het onvermogen of nalaten van de huidige talibanregering om compromissen te sluiten en/of toegevingen te doen op vlak van mensenrechten. Daarnaast kaart hij aan dat de weinig humanitaire hulp die Afghanistan bereikt, bemoeilijkt wordt door toedoen van de taliban. Het laat volgens hem geen twijfel dat het gedrag van de taliban de hoofdoorzaak is van de huidige humanitaire crisis.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 8 september 2023 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over op grond van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan, januari 2023;
- EUAA Afghanistan Security Situation, augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan; Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juli 2022, 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie, 5 mei 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus, januari 2022;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city, augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City, augustus 2020;
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals, augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, juni 2023.

3.2. Op 18 september 2023 maakt verzoeker een aanvullende nota over op grond van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken:

- getuigenis klastitularis J. V. C;
- getuigenis leerkracht S.C;
- getuigenis vervolgcouch S.G;
- getuigenis P.W;
- foto;
- getuigenis vriendin;
- foto's schoolactiviteiten;
- loonfiches.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen

op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban. Nadat zijn moeder een huwelijksaanzoek van een talibanlid gericht aan zijn zus had geweigerd, poogden drie talibanleden om verzoeker te ontvoeren, waarna hij besloot zijn land te ontvluchten

4.3.2. Middels de bestreden beslissing beoordeelt de commissaris-generaal verzoekers vluchtrelaas als niet geloofwaardig en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers opeenvolgende verklaringen zijn niet eensluidend nu (a) hij bij de DVZ verklaart dat B. enkele talibanleden naar zijn moeder had gestuurd met een huwelijksaanzoek terwijl hij bij het CGVS verklaart dat B. zijn moeder en tante naar zijn huis stuurde om het hand van zijn zus te vragen; (b) hij bij de DVZ verklaart dat de talibanstrijders, nadat zijn moeder het aanzoek had geweigerd, zeiden dat ze drie dagen later zouden terugkeren om zijn zus te verplichten te huwen, terwijl hij bij het CGVS verklaart dat zijn moeder het aanzoek weigerde, maar dat de moeder en tante van B. hier niet op reageerden en gewoon naar huis terugkeerden zonder te zeggen dat ze zouden terugkeren; (c) hij het bij de DVZ enkel had over de talibs die naar zijn huis kwamen voor het huwelijksaanzoek en niet vermeldde dat B. ook persoonlijk naar zijn huis kwam om zijn familie onder druk te zetten waarbij hij ook bedreigingen uitte dat het geweigerde huwelijksaanzoek gevolgen met zich mee zou brengen;
- ii) Verzoekers uitleg omtrent voorgaande inconsistenties, namelijk dat bij de DVZ alles kort moest gebeuren, is geen verschoningsgrond;

iii) Verzoekers verklaringen over zijn ontvoeringspoging door de taliban weten niet te overtuigen omdat het opmerkelijk is dat verzoeker, na het geweigerde huwelijksaanzoek en de daarmee gepaard gaande dreigementen, er door zijn moeder alleen op uit zou worden gestuurd om medicijnen te halen;

iv) Dat verzoeker en zijn familie beperkte veiligheidsmaatregelen namen na de ontvoeringspoging door de taliban en zij twee jaar lang in Baro konden blijven wonen zonder dat B. dit te weten kwam, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas. Immers: (a) hoewel zij besloten te verhuizen, gingen zij inwonen bij hun maternale oom, terwijl die net zoals verzoeker, in Baro woont en verzoeker aangeeft dat het slechts een halfuur wandelen is van de ene kant van Baro na de andere; (b) het is opmerkelijk dat B. nooit naar hen op zoek ging bij zijn oom, te meer nu die al enkele jaren als verzoekers familiehoofd fungeerde; (c) het huwelijk van zijn moeder en stiefvader werd in het voorjaar van 2021 door een imam voltrokken waarop zijn moeder, stiefvader en zijn gezin een paar huizen verderop van zijn oom gingen wonen.

v) M.b.t. het profiel van zijn broer K., die voor de politie of de inlichtingendiensten zou hebben gewerkt wordt (a) enerzijds gesteld dat nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn problemen hiermee gelinkt zouden zijn en (b) anderzijds dat hij evenmin documenten kan voorleggen om de geloofwaardigheid van het profiel van zijn broer aan te tonen, waardoor hij de vaststellingen van de commissaris-generaal in de beslissing genomen ten aanzien van zijn andere broer E., namelijk dat niet onomstotelijk kon worden afgeleid dat zijn broer K. bij de politie zou zijn geweest, wanneer zijn broer actief zou zijn geweest bij de politie en wat zijn functie zou zijn geweest, niet ombuigt;

vi) Dat verzoeker al een lange tijd in België is, hij verwesterd is, Nederlands spreekt, naar school gaat en een inburgeringscursus volgt, toont niet aan dat hij een vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Evenmin blijkt dat hij zaken heeft gepost of gedeeld vanuit een oprechte politieke of religieuze overtuiging;

vii) De overige documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen nu (a) de taskara van verzoeker, die van zijn familieleden en de verblijfskaart van zijn broer E. louter hun herkomst en identiteit aantonen, waar niet onmiddellijk aan getwijfeld wordt; (b) de documenten betreffende zijn legale reis vanuit Bulgarije naar België zijn reisroute bevestigen en niet ter discussie staat; (c) de foto's en ziekenhuisdocumenten een man tonen die gewond raakte en verzorgd werd in het ziekenhuis doch niet toelaten vast te stellen dat het hier effectief om een familielid gaat en evenmin in welke omstandigheden hij die verwondingen heeft opgelopen; (d) de brief van zijn klastitularis en van zijn cricketteam kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen; (e) omtrent het attest waaruit blijkt dat zijn broer E. vanaf 4 juni 2021 officieel fungeert als verzoekers pleegzorger wordt toegelicht dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Afghanistan nog beschikt over een netwerk, zijn moeder, zussen en broers nog steeds in het district Kot wonen, zijn moeder in 2021 huwde met een paternale neef, waardoor er opnieuw een man aan het hoofd van zijn gezin staat en zijn familie veel steun kreeg en krijgt van zijn maternale oom.

4.4.3. De Raad stelt vast dat de motieven, die betrekking hebben op verzoekers vluchtrelaas en zijn vrees waarom hij zijn herkomstland heeft verlaten pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en niet betwist worden in het verzoekschrift. Ook ter terechtzitting stelt verzoekers raadsman uitdrukkelijk die motieven niet te betwisten. Mede bij gebrek aan enig verweer omtrent de motieven met betrekking tot verzoekers vluchtmotieven, worden zij door de Raad integraal tot de zijne gemaakt.

4.4.4. Verzoeker wijdt zijn betoog in zijn verzoekschrift, voor wat betreft artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet volledig aan zijn vrees om bij terugkeer beschouwd te zullen worden als verwesterd. Waar verzoeker zich beroept op zijn vrees bij terugkeer wegens zijn verwestering en de commissaris-generaal middels de bestreden beslissing oordeelt dat verzoeker niet getuigt van een dermate verwestering en van een volledige vervreemding van de Afghaanse maatschappij, maakt de Raad, op basis van de objectieve landeninformatie, zoals die blijkt uit het rechtsplegingsdossier, de volgende analyse.

4.4.4.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “zina”– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici,

militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "zina" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA, *"Country guidance: Afghanistan"* januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.4.4.2. In zijn verzoekschrift wijst hij erop dat hij amper 15 jaar was toen hij aankwam in België op 20 mei 2021 en dat hij Afghanistan inmiddels bijna 3 jaar geleden heeft verlaten. Hij legt uit dat hij onmiddellijk na zijn aankomst in België ingestroomd is in het OKAN-onderwijs, hij sedertdien de school niet meer heeft verlaten, hij in september 2023 zal instromen in het reguliere onderwijs in de richting automechanica en hij vanaf zijn aankomst in België opgevangen werd door zijn oudere broer, E., die op 20 mei 2019 de

subsidiare beschermingsstatus werd toegekend in België. Zijn broer E. is tevens zijn pleegzorger. Hij vervolgt dat hij zich, onder de vleugels van zijn goed geïntegreerde broer, foutloos heeft weten aan te passen aan onze samenleving en legt uit dat E. op heden volwassenonderwijs volgt en in het weekend in Mechelen werkt in een groenten- en fruitbedrijf. Hij benadrukt dat het van hem niet verwacht kan worden dat hij de zich eigen gemaakte westerse normen en waarden op duurzame wijze zal verbergen bij een terugkeer naar zijn herkomstland.

Bij zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting voegt verzoeker enkele getuigenissen, foto's en loonfiches.

In het kader van zijn persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker dat hij de OKAN-klas in de Nederlandse taal volgt en dat dit goed gaat, dat hij bij zijn broer woont maar ook af en toe op uitstap gaat naar Antwerpen en andere plaatsen, hij cricket speelt in een Belgische ploeg en in het kader daarvan competitie speelt tegen verschillende landen, namelijk Frankrijk, Italië, Duitsland (NPO, p. 3-4). Uit het verdere verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer omtrent de door verzoeker neergelegde documenten van zijn klastitularis en cricket geen verdere vragen stelde (NPO, p. 13). Verzoekers vader overleed toen verzoeker de leeftijd had van ongeveer zeven jaar (NPO, p. 8). Na diens dood is zijn broer, die in België verblijft, aan het hoofd komen te staan van zijn gezin, maar daarna is zijn maternale oom als gezinshoofd beginnen fungeren (NPO, p. 10).

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker Afghanistan inderdaad op 14-jarige leeftijd heeft verlaten. Hij is ongeveer 11 maanden onderweg geweest alvorens België te bereiken en was 15 jaar bij aankomst in België. Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd aangewezen. Verzoeker is momenteel 17 jaar en is meer dan 3 jaar afwezig uit Afghanistan. Hij verblijft heden meer dan 2 jaar in België.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op 14-jarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker de Nederlandse taal goed beheerst en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming een getuigenverklaring van zijn klastitularis van 8 november 2022, een brief van pleegzorg waaruit blijkt dat zijn broer E.R. op 2 juli 2021 fungeert als verzoekers pleegzorger en enkele prints van zijn sociale media (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 10 t.e.m. 12) neergelegd. Verzoekers klastitularis zet in de brief van 8 november 22 onder meer uiteen dat verzoeker zich dag in dag inzet om Nederlands te leren, hij medeleerlingen helpt wanneer het nodig is en ook altijd klaar staat om zijn leraar te helpen.

Bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker documenten die zijn leven schetsen zowel *qua* schoolse als naschoolse activiteiten, namelijk enkele getuigenissen van zijn klastitularis, leerkracht en vervolgcoach alsook een getuigenis vanwege zijn cricketclub en van zijn vriendinnetje. Daarnaast voegt hij foto's en nog enkele loonfiches toe die erop wijzen dat verzoeker ook een studentenjob heeft. In de getuigenis geschreven door een lid van verzoekers cricket-club, leest de Raad dat verzoeker zich in de club, die samengesteld is uit verschillende nationaliteiten en verschillende talen, heel gemakkelijk geïntegreerd heeft en hij zeer behulpzaam is. Zijn vervolgcoach zet uiteen dat verzoeker de voorbije jaren meer zelfvertrouwen heeft gekregen, gemotiveerd is en openstaat voor feedback en dat hij dankzij het feit dat hij opgevangen wordt door zijn broer, gestimuleerd wordt om verder te groeien en een netwerk heeft opgebouwd. Zijn klastitularis, die verzoeker gedurende twee jaar heeft kunnen opvolgen, benadrukt verzoekers respect voor iedereen, zowel leerlingen als leraren en voor meisjes en vrouwen. Hij legt uit dat verzoeker altijd wenst te helpen waar hij kan en hij een grote weg heeft afgelegd waardoor hij nu één van de sterkste leerlingen is van de klas. In de getuigenis van zijn leraar, leest de Raad dat verzoeker omschreven wordt als iemand die graag bijleert en goed samenwerkt in een groep, luistert naar anderen en respect heeft voor andermans mening, ook al is die verschillend van de zijne. Verder ligt er een getuigenis voor van het vriendinnetje van verzoeker en enkele foto's, waarop verzoeker staat afgebeeld met andere personen, zonder dat dit evenwel verder wordt gekaderd.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit

voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn studententjobs, zijn (dagelijkse) contacten met onder meer leeftijdsgenoten, leerkrachten en begeleiders en de ondersteuning die geboden wordt door zijn in België legaal verblijvende broer. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn minderjarige leeftijd en maturiteit, is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving. Bovendien is verzoeker reeds meer dan drie jaar afwezig uit Afghanistan.

Zo uit het gegeven dat verzoeker aldus noodzakelijkerwijze in aanraking komt met westerse waarden en normen als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat hij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving zoals *supra* uiteengezet een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als niet-conformerend aan de waarden en normen waaraan vormgegeven door de taliban, in belangrijke mate verhoogt. Het is in de gegeven omstandigheden die verzoekers situatie kenmerken niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto* overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Immers wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Baro, in het district Rodat in de provincie Nangarhar, waar volgens de landeninformatie toegevoegd aan het rechtsplegingsdossier verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

De Raad heeft kennis van het feit dat verzoeker op heden nog over een familiaal netwerk in Afghanistan beschikt, doch wijst er tevens op dat verzoeker bij zijn in België verblijvende broer verblijft die optreedt als pleegzorger en aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Verzoeker erkent ter terechtzitting ook dat hij nog contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende familieleden. Hoe dan ook dient het beginsel van eenheid van het gezin, dat zich in Afghanistan bevindt, te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij meer dan drie jaar geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten en 11 maanden onderweg is geweest naar België, (ii) zijn verblijf in België van meer dan twee jaar als minderjarige, (iii) het niet-betwiste gegeven dat zijn vader overleden is (iv) zijn doorzettingsvermogen, integratie, wil en ondersteunende netwerk in België met verschillende nationaliteiten en zijn broer die optreedt als pleegzorger; (v) zijn vriendinnetje met de Marokkaanse nationaliteit (vi) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke

gebruiken en normen. Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend drieëntwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO